

Rettelsesblad til:

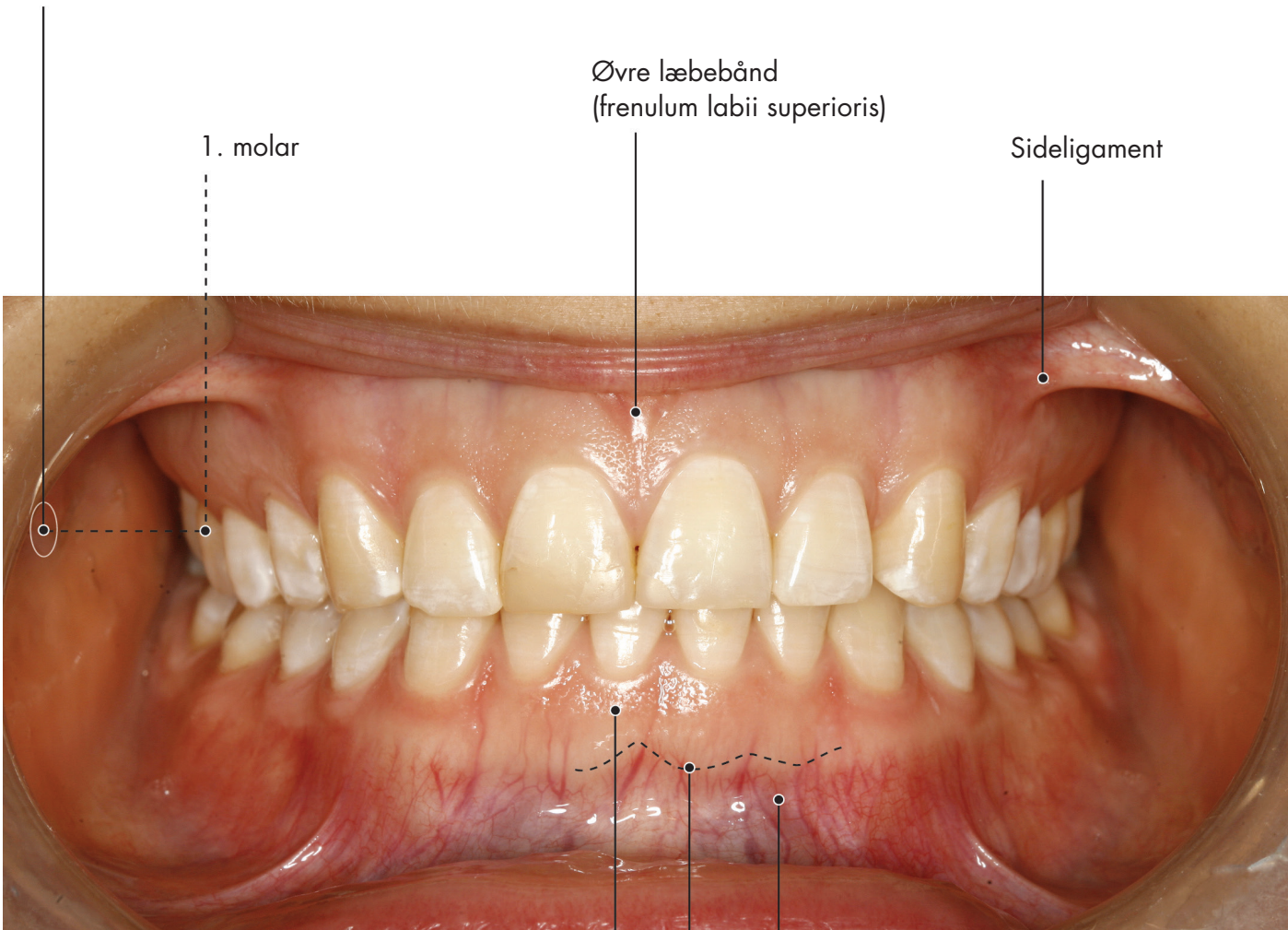
Mundhulen

Parodontologi

Radiologisk assistance

1. Ydre mundhule

På kindslimhinden ud for 1. molar i overkæben findes udførselspapillen (papilla parotidea) for ørespytkirtlen (glandula parotidea).

Når læberne løftes, ses den ydre mundhule. Læber og kinder holdes på plads af løbebånd og sideligamenter. Det nedre læbebånd er ikke strammet ud og ses ikke på billedet.

Øvre læbebånd
(frenulum labii superioris)

Sideligament

1. molar

Løstbundet tandkød (alveolær mucosa)
– også benævnt areolær gingiva

Grænsen mellem løs- og fastbundne gingiva
(mukogingivallinjen)

Fastbundet tandkød (fastbundne gingiva)
– også benævnt alveolær gingiva

Alveolære gingiva

Den alveolære gingiva ligger mellem den marginale gingiva og mukogingivallinjen. Den alveolære gingiva er ubevægelig og fastgjort til underlaget (rodcement og alveoleknogle).

Marginale gingiva

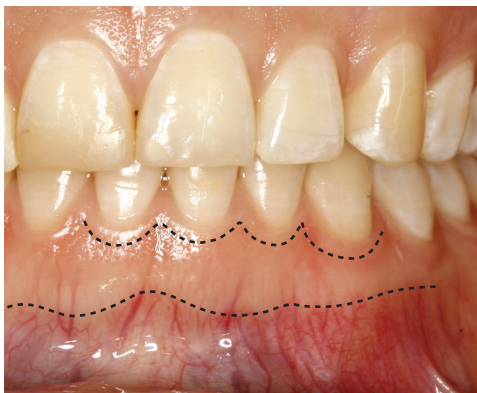
Figur 5. Ligger som en krave omkring tandhalsen. Består af tandkødet facialt og oralt for hver tand og tandkødspapillen. Den marginale gingiva er ikke fastbundet til den underliggende knogle.

Tandkødspapil

Figur 6. Trekantet stykke tandkød, der normalt udfylder mellemrummet mellem tænderne.

Alveolære gingiva

Figur 7. Tandkødet som er fast bundet til den underliggende knogle. Ligger mellem den frie gingiva og mukogingivallinjen.

Mukogingivalgrænsen

Figur 8. Grænsen mellem mundslimhinden (mukosa) og den alveolære gingiva.

BEMÆRK

Fastbundet tandkød = alveolære gingiva.
Løstbundet tandkød = alveolære mucosa – som også er den løstbundne slimhinde.

Alveolære mucosa

Figur 9. Den løstbundne slimhinde (det samme som areolære gingiva).

Referencebillede

Inden man begynder at tage røntgenbilleder, skal man fremstille et referencebillede. Dette er en optagelse af et trappefantom. Eksponeringen vælges, så den svarer til en standard optagelse, som ville være anvendt på en patient. Man skal umiddelbart kunne se alle trin på trappen uden softwaremanipulation.

Denne optagelse kaldes for et referencebillede. Billedet gemmes med et notat om, hvilket apparat der er brugt, dato, afstanden mellem røntgenapparat og testobjekt samt apparat- og softwareindstillingerne ved optagelsen. Se figur 8.

Figur 8. Til venstre ses et testobjekt og et røntgenapparat, der er klar til at eksponere et billede af den trappe, som findes i testobjektet. Til højre ses billedet, som er optaget.

Der skal til de følgende konstanskontroller altid bruges samme apparatur og indstillinger som ved referencebilledet. Bruger man fosforplader som billedreceptor, skal man altid bruge den samme plade til konstanskontrollerne. Den kan eventuelt mærkes på bagsiden for at lette genkendelighed. Da nogle typer af receptorer er forsynet med et nummer fra leverandørens side, kan man i disse tilfælde vælge at identificere receptoren til konstanskontrollen via denne nummerering. Det anbefales, at den valgte fosforplade er en del af daglig drift for som en ekstra information at sikre, at kontrollen afspejler dagligdagen, og at den valgte plade ikke afviger fra de andre fosforplader.

Der skal tages et nyt referencebillede, hvis røntgenapparatet, scanneren eller billedreceptoren, der bruges til kontrollerne, er blevet repareret eller udskiftet.

Løbende kontrol (ugentligt/månedligt)

Når en ny scanner eller billedreceptor tages i brug, skal der være en opstartsperiode, hvor stabiliteten testes. Derfor skal der i en periode på mindst tre måneder laves ugentlig konstanskontrol.